

Боже Спаситељу наш, Надо свих крајева земаљских и оних најмањих и најудаљенијих, знамо из горког искуства живљења нашег, из историјског пута и устрајавања Отаца наших, да: што је дубља пропаст, то је и нада спасења већа. Јер то је тајна Крста Христа Твога, и тајна распећа наших на путу кроз ову Долину плача што се Земља зове.

Зато, Господе, Милостиви Човекољупче и Душеспасче, телом сатрвеним и душом сакрушеном, духом смиреним и језиком муцавим, молимо Те и преклињемо: да примљени опет будемо. Нека жртва поништења нашег буде благопријатна пред Тобом, и нека се и данас врши над нама света Воља Твоја. Јер нема постиђења онима који се уздају у Тебе. И сада, следујемо Ти свим срцем, и бојимо Те се, и тражимо Лице Твоје; немој нас постидети у овај страшни дан и час искушења нашег. Не предај нас до краја, Имена Твога ради; не раскини завета Твога, и не удаљи сасвим милости Твоје од нас, ради Отаца наших Теби угодивших, ради Саве Светитеља и Лазара Мученика, ради дечице невино прогоњене и сирочади уцвеле. Узбуни се душа наша у нама, и смути се срце наше у утроби нашој, кости се наше потрше у нама, од мноштва сагрешења наших, и од праведног гњева Твога. Уместо Немањића и Лазаревића, постасмо бранковићи и немилосевићи, од Орловића врапчевићи, од Танкосића танкодушићи. Издиру нам темеље храмова Твојих, и корене бића и битовања нашег. Хоће да нам сруше Високе Дечане и прелепу Грачаницу, да нам раскрсте Патријаршију и помунаре Љевишку. "Очни живац су нам растурили, сада би да нам и бели штап из руку отму. Земљу коју смо од Неба добили, неко им је обећао, и продао, и издао".

Али нас Ти, Господе Једини, немој издати. Ти нас, Боже Једини, нећаш оставити до краја љутим непријатељима и крвницима нашим, него ћеш нас призвати и опет оживети. Ако се и кожа моја распадне, и кости моје сатруну, опет ћу устати и стати преда Те, и славити Те, и исповедати се Имену Твоме Светоме. Јер смо били Народ стада Твога, а они нас учинише овцама за клање, лов зверовима и храну црвима.

Господе Благи и Свемоћни, погледај на убожјаке Твоје, вековима тлачене и гажене од свакога ко је овуда наилазио. Опомени се да смо прах земаљски, са душом у носу и утробом у рукама нашим. Па ипак, Ти си и над прахом у почетку стао, и из небића у биће нас призвао, и из смрти у живот нас превео и васкрсао. Јер си Ти Васкрсење и Живот, и милости су Твоје бездна многа, пред којима су сви греси моји као прах и пепео, који лахор Духа Твога развеје и Крст Сина Твога очисти и опере, те опет постајемо белји од снега и светлији од сунца.

У свему овоме, Господе, ми Тебе не заборависмо, зато и Ти нећеш заборавити згажено лозје Винограда Твога. Ако ли заборависмо Име Бога нашег, ако ли пружисмо руке богу туђему и лажному, поврати нас и обрати нас; обасјај нас светлошћу Лица Твога; очисти нас од јавних и тајних грехова и прегрешења наших, васкрсни нас из свих гробова наших. Јер Ти си Бог Који је сишао у ад, и раскинуо окове сузања, и род Адамов васкрсао, и Царство нам Небеско завештао.